

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 186. Ita vt miraretur Pilatus. v. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

suspectos nobis reddidisset. Cauemus nobis bene à feris, à tempestatis-
bus, à procellis, à cæli matisque iniurijs, à subitis casibus, at ab hominibus
homini cauendum esse natura nos non docebat, & nemo putabat. Vt am
sapientissimus Dominus, cætera negligens, ab hominibus cauere nos iubet:
illa quippe alia corporibus nocent, hi animæ simul & corpori insidiantur.
Magistro consonat Apostolus Fratres, inquit, *videte quomodo caute ambuletis.*
Ac si diceret, nolite putare, quod in urbe pacata agatis, vobis iam omnia
esse secura. Attendite vestris gressibus, & ponite corda vestra super vias
vestras. Nolo vos pedibus, sed cordibus ingredi, nec tantum considerate
quo loco pedem figatis; sed postquam eum eleuaueritis quale vestigium
relinquatis. Hoc est, non id tantum vobis spectandum est, an quod facitis,
ritè & ex Dei lege faciatis, sed quale vestigium deteratis, quale exemplum,
qualem fatam? an ijs, qui vos insecati velint, vestigia relinquatis, quibus
vos insectentur. Cauendi igitur vobis prima lex & medium esto *Silencium.* Cum primum enim Dominus à Caipha ad Pilatum, à doméstico &
noto homine ad Ethnicum & ignotum deductus est, silere constituit &
docuit: non quod ipsi deessent verba, quæ sapientissimè proferret, nequa-
quam: sed ut nos doceret, cum ad ignotos homines aut res inexploratas
venitur, nihil esse temere pronuntiandum, continentiam esse vocem, cul-
trum quasi in gutture constituendum esse, & sic, si fieri possit, animi ten-
tentiam coercendam, ne erumpat.

O Iesu sapientia Patris & æterna veritas, sicuti falso accusatus in varijs
& multis, coram Pilato Præside, ab omni statu hominū os tamen no-
luisti apertire ad te defendendū, quia tua solum res agebatur, è contra vero,
cum patris tui honor & gloria defendi debebant locutus es semper: ita
concede mihi famulo tuo hanc gratiam, propter honorem nominis tui,
omnium hominum calumnias in me & peccata tolerare patienter: tui ve-
to honorem & gloriam querere ubique & defendere semper cum omni
perpessione iniuriatum ad mortem usque libenter.

§. 186. Ita ut miraretur Pilatus. v. 5.

Silente Christo ad omnes accusationes & vociferationes merito
Pilatus mirabatur, quia videbat rem qualem non viderat in vita sua, ne-
que Romæ neque in aliqua Provincia. quia ad accusationes veras & iusti-
fimas tacere est ratæ ausi instat, tacere autem ad falsas accusationes &
pugnantes, id plane miraculum est. Et hoc nobis Dominus paravit in
passione exemplum. Silentij & patientiæ clypeo uti, dum responso non
speramus proficere. Poterat ipsos confundere sicut & accusatores adulte-

R

129,

ix, dum ipso scribente in terra digito suo omnes in fugam verū sunt; sed mortem habens subibat, & innocentia suā latis iam per Iudicem detecta, non necesse habet loqui. quare aduerte quod decursu passionis suæ modo silet Christus, modo loquitur. Opportune solum loquitur, ne videatur non habere quo se defendat & ne Iudices aut accusatores ignorantiam sceleri suo prætexere possint. tacet, quando causæ tuæ bonitas manifesta est, ne videatur mortis querere effugium. Audi Sanctum Ambrosium in Luc. c. 23.

Accusatur Dominus & tacet, & bene tacet qui defensione non indiger. Ambiant defendi, qui timent vinci. Non ergo accusationem tacendo confirmat, sed despicit non refellendo. quid timeat cum non ambiat salutē. Salus omnium suam prodit, ut acquiratur omnium sed quid de Deo loquor? Susanna tacuit & vicit, melior enim causa, qua non defenditur & probatur. Hinc admiratus est Pilatus eius silentium, eius mansuetudinem contra accusatores constantiam, mortis contemptum, eo quod homo innocens prudens ac discretus, qui suos poterat confundere accusatores, iam in periculo constitutus, silet, cum inanes calumnias refellere posset, & se periculo eximere, ipso Iudice libertatem loquendi dante & benevolum se exhibente. Sed & hoc eius silentium inquit Athanas. etiam Iudici Ethnico persuasit falsa esse, quæ factiosi Iudeorum Principes contra eum proferebant. Quocirca varia meditatus est media ad eam liberandum mouitque ad id multum conatum.

O Domine quam fortiter omnia tibi illata pertulisti! quantopere teipsum abnegasti propter nos! ut nos abnegantes nos ipsos tuo exemplo peccati occasionem deuittaremus; in silentio vinceremus, cuncta que nobis aduersantur. Tu omnia tibi carentia praesciusti, ac proinde nihil incastum perfette voluisti. iam enim tempus aduenerat secundum propositum diuinæ voluntatis ut pari & mori te oporteret pro nobis omnibus, & ne dimittereris siluisti, sed & quod gloriam patris cœlestis concernebat re ricere noluisti. Eia Domine da mihi & hanc gratiam querendi & defendendi gloriam patris mei Cœlestis, & mei confusionem permittendi, & in omnibus tuo exemplo habere patientiam, ut in omnibus meis difficultatibus ad patrem cœlestem aspiciam, & tuum exemplum sequar, & cuncta de manu tua accipiam, quæcumque etiam mihi carent, quo in omni aduersitate semper pacatus & tranquillus inueniar.

S. 187. Per diem autem festum solebat dimittere illius unum ex vinculis quemcunque volebant. v. 6.

Paschæ festum intelligit, in eo solebat dimittere illis præses unum ex vinculis. Hoc autem fiebat quotannis non ex aliquo Scripturæ sacrae textu de-